

REPULSE BAY OCH TUSITAN ORB

Ett område typiskt för södra halvan av Hongkong-ön. Vid stranden ligger bostadshus och upp mot bergen, på säkert avstånd från vattnet och smoggen, tronar lyxvillorna, omgivna av välvårdade och brant sluttande parker. Situationen är likadan i Shek-O och andra områden i denna del av Hongkong.

Repulse Bay är särskilt känt för Tusitan Orb, en stor under-vattensarkologi som ligger ute i bukten. Fundamenten vilar djupt ned i bottenslammet men den jättelika och skimrande konstruktionen av stål, glas och betong sträcker sig högt över den oljiga vattenytan. Längst upp sitter en stor kupol krönt med en femtio meter hög obelisk. Tusitan Orb-zonens svindryra cert ser till att bara rätt sorts peeps uppehåller sig i kupolens caféer, butiker, kontor och träningsanläggningar. Arkologin marknadsförs som en fristad för välbehagad paranoida paladiner som vill investera i egendom garanterat skyddad från ökande havsnivåer, och hamnen runt omkring kryllar av lyxyachter. Tjänstefolk och utomstående fridstörare som försöker sig på att bada i det härligt filtrerade och kristallklara vattnet blir dagligen avhyvta av zonpolisen. Till arkologin löper flera kollektivtrafiksystem, varav bland annat en ny dubbelriktad maglevlinje från fastlandet. Dess tunnelsystem är nedsprängt i urberget under havsbotten och betraktas som en utomordentligt säker konstruktion som inte bör påverkas av vare sig jordbävningar, tsunamis eller ampade ekerotorister. Enligt flera reportage finns det bakom kulisserna delar av Tusitan Orb som fortfarande står tomma eller ofärdiga, men ingen från officiellt håll har velat lämna några kommentarer.

SHA TIN

Tidigare den största förorten i New Territories. Här fanns stora varuhus och en enorm och deprimerande homogen samling monolitiska bostadskomplex. Men numera dras Sha Tin med öknamnet »Yiji«, ruinerarna. Stadsdelen ligger belägen i en djup dal som mynnar ut i en av HK's många algsjuka havsvikar. Denna vik blev perfekt för kinesiska amfibieanfall under Kollapsen. Hongkongs frihetsstyrkor, förstärkta av frivilliga från hela regionen, kämpade i varje skrapa, varuhus och station mot de kinesiska marinsoldaterna. Kineserna, som ville ha resten av Hongkong intakt, valde att bomba med största kraft i Sha Tin. Dessutom användes kemiska och biologiska

stridsmedel. Tiotusentals dog, de flesta civila. Numer är stadsdelen svårt förfallen. Trots flera satsningar byggdes aldrig Sha Tin upp ordentligt efter kriget, och Exco har visat en obegriplig ignorans inför problemet. Hela kvarter ligger fortfarande övergivna på grund av överhängande rasrisk. Men hyrorna är (med HK-mått mätt) extremt låga i Sha Tins fallfärdiga och söndersprängda betongkomplex, och drar till sig de allra mest desperata – från shackers, psykon och pundare till squids som blivit utslängda av sina föräldrar. Områdets laglösa karaktär har också attraherat vissa typer av anarkister och taktikals med en survivalistisk ådra. Det händer att kinesiska gränskommandot gör räder för att »stoppa terrorism«, men annars är det förrådiskt lugnt. Det går ständiga rykten om mystiska händelser i stadsdelen som sammankopplas med saker som Maitreyabuddhans uppståndelse, Sektion C, kinesiska designervirus eller utomjordingar.

SHAMSHUIPO

Kowloons informella »Chinatown«, dit en stor del av flyktingarna från mainland sökt sig. Shamshuiipo är tätbefolkat även med Hongkongmått mätt, och utgör ett gyttje av förfallna high-rises och labyrintiska betongkomplex. Somliga skulle kalla det en slum eller åtminstone ett ghetto, andra skulle argumentera att det bara är »autentiskt«. Många besökare verkar faktiskt lockade av Shamshuiipos kaotiska gatemarknader, sjaskiga bordeller och KTV:er och smutsiga food courts fylla med mainlandas allra konstigaste lukter. Särskilt mobbade sfärer som yangmaos och asiatiska etnogång frodas här, och driver en riktigt atta klubbescen mitt i allt förfall (när de inte skjuter på varandra). Shamshuiipo är fruktsamt högljutt. Här mixas virrporrston från ett fönster med tre olika butiker som blasar medioker pop på lika många olika språk medan oldtimers med megafon skriker ut propaganda på äkta beijingdialekt. Ingen verkar reagera nämnvärt på de aldrig sinande ljudströmmarna, och de som ändå gör det röjer sig direkt som soffbottar på besök från någon annan zon.

Det är härligt mystiskt vem som styr i Shamshuiipo; So Uk Estate tycks utgöra en egen zon kontrollerad av en kinesisk hemlandsorganisation som tagit sig maffiaartade förtecken, medan andra områden verkar vara rena triadprotektorat eller brutalt försummade företagszoner. En stor del av områdets många analoger är kommunister i en eller annan form, och

SHAMSHUIPO

försöker genom gräsrotsaktivism motarbeta vad man ser som gatugängens och triadernas destruktiva inflytande. Detta har provocerat i synnerhet Chi Sin-triaden, som nämligen höjde insatserna genom att ta tre av aktivisternas ledare av daga i en brutal driveby. Nu har megakorpen Green Garden posterat företagspoliser på flera platser i Shamshuiipo, i oklara syften – vems sida är de på och vilka intressen försöker de skydda?

VICTORIA

Tidigare låg här den stora Victoria-parken men det ansågs inte vara hållbart att lösa bort så mycket landyta efter att Hongkong blivit en frihamn, så den kinesiska megakorpen Xifang Gongye kontrakterades att bulldozra alltihop. Victoria har nu blivit hjärtat i det nya Hongkong, till skillnad från det äldre Central på västra sidan av ön, som möjligen skulle kunna beskrivas som classy eller älskade. Victoria däremot är bara hypermodern, en värld av glasdilos, vektorplattformar, holoprojicerade företagsloggor och caféer där en flaska vatten går lös på 15 €.

I Victoria trängs megaföretagens skyskrapar som de senaste decennierna vuxit fram som obscena svampar ur jorden. Våldsamma tvister ryktas pågå i Exco om vem som har rätt till exakt vilken real estate. Det är en konstant kamp om att ha den högsta skyskrapen; Victoria har redan halvdussinet kilometer-höga skrapor, men det blåsvarta och nästan utomjordiska Trust Tower lär med sina 1800 meter över havet behålla hi-score några år till. Det är mondes högsta skyskrapa, och säte för Exco såväl som Chow Tai Fook, EuroProducts lokalkontor och en mängd små regionala finansbolag. Till och med Victorias markplan sägs vara ganjing och välordnat, men korparna själva besöker det aldrig då det är täckt av damm från infrastrukturarbeten och betonggjutningar. Arbetarnas baracker har sitt egna ekosystem där nere, med billiga nudelhak och massagesalonger. Säkerheten i Victoria är så gott som ultimät – enda haken skulle vara samarbetsvägheter mellan säkerhetsfirmorna, i synnerhet ärkerivalerna Nimrod och ParaMil, vilket stundtals innebär ren handlingsförämning.

GAN:
JING: REN,
STADAD, NATT;
*KINAS INDUSTRI
ÄR INTE DIREKT
GANJING* (干净).

DE YTTRE ZONERNA

OTALIGA ZONER TRÅNGS I PÄRLDELTAETS GYTTJA BORTOM HONGKONG. ZONER FÖR DE SOM INTE NÅTT ÄNDA FRAM, FÖR DE SOM BYGGT SIN EGNA LILLA UTOPI ILLER DE SOM HELT ENKELT GLÖMITS BORT. DET ÄR ETT SLAGS LIMBO, MED EN FASCINERANDE OCH EVIG UNDERTON AV RUVANDE UNDERGÅNG, DÅ GRÄNSKOMMANDOT NÄR SOM HELST KAN FLYGA IN.

Somliga dras givetvis till detta. Det finns riktigt koolu ställen gömda ute i smoggen och regnet, där creddiga sfärprofiler och märkliga bohemer funnit sig en fristad. Men det krävs mod och ett starkt nätverk eller ett visst mått av survivalism för att framgångsrikt slå ned sina bopålar ute i deltats offgrid, långt från basinkomster och patrullerande secos. Å andra sidan, kanske var det just sådant du kom hit för att slippa? Du kan hitta frihet, jöli eller kanske till och med inre frid i en suave liten zon där grönska spirar på ett närmast magiskt vis ur spruckna betongrucker, men måste vara beredd på risken att bli rånmördad eller gå på en kvarglömd truppmåna. De yttre zonerna är inte för alla, vilket borde framgå med all önskvärd tydlighet av följande exempel. Det som beskrivs här är primärt de största och viktigaste zonerna. Vill du besöka någon av de bisarra småzonerna, tex Shuikoucn, Zhongshan Free State eller My Little Airport, rekommenderas starkt att du först konsulterar zonhoppforumet på 59475F0270B9.guru, då vägen dit typiskt kräver att du korsar flera nogo-zoner och multipla dýiga och mer eller mindre giftiga vattendrag.

BETONGMUR: SHENZHEN

Utifall att föregående stycke lät för peppigt; somliga yttre zoner är givetvis dystopiska mardrömmar där ingen frivilligt vill bo. Välkommen till Shenzhen! En gång för länge sedan, på den gamla goda tiden då profit styrde Kina och effekterna av

miljövåldtäkten fortfarande kändes som ett diffust framtida mafa, var Shenzhen en lovande stad. Den gick från fiskeby till megaplex på bara något decennium tack vare elektronikindustrin. Men sedan kom Kollapsen. Folket vände sig mot myndigheterna och korporna som gjort ris dyrare än processorchip. Shenzhen blev en av de värsta krigsskådeplatserna, ett kinesiskt Jalalabad. Fabrik efter fabrik plundrades och brändes. Förtagsstyrda legosoldatsförband luftlandsattes eller skeppades in i stora antal för att försvara korpans investeringar. Den kinesiska polisen och militären ömsom hjälpte folket, ömsom sköt mot dem när ledarskapet sviktade.

När betongdammet lagt sig var korporna utkastade och profit var än en gång illegalt. Som före detta center för kapitalism (det vill säga västerländsk imperialism) var Shenzhen nu en böld som skulle glömmas och gömmas. Söndersprängda byggnader lämnades att förfalla, tunnelbanelinjer förseglades och kanaler minerades. Kvarvarande användbara bostadsområden och vägnät murades in mellan vallar, bunkrar och stridsvagnshinder. Eftersom detta är gränsen till Hongkong, och basen för Gränskommandot, är säkerheten sinnessjukt stram. De hundratusentals kvarvarande invånarna lever under slavliknande förhållanden i sina inhägnade enklaver och fabriker, för att förädla sinande resurser till modernt dongxi åt Chongqing-falangen. Stora delar av Shenzhen är folktomma, halvt översvämmade eller utsprängda betongskellet, ständigt övervakade av drönare och vektorjets. Inte mycket har byggts nytt sedan Kollapsen – blekta glasskrapor och spruckna betongtorg från profitens tid

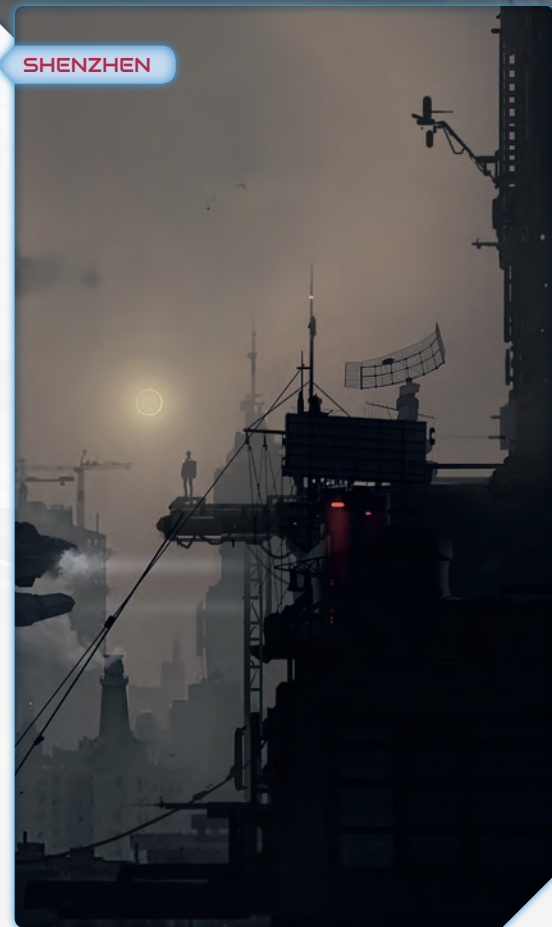
dominerar även de bebodda områdena. Enstaka periferia områden kontrolleras av statsfientliga gerillastyrkor som i propagandan utmålas som den utländska imperialismens hantlangare. Den största av dessa gerillor är Lónggàng Dikàng Yùndòng, som förskansat sig med tungt artilleri i ruinerna av Longgang-distriktet, men även ryktas ha en sammansvärjning på gång med folkkommunen i Foshan och planera en offensiv mot Gränskommandot via glömda tunnlar i metrosystemet.

Givetvis vill många ta sig ifrån Shenzhen, men den absoluta majoriteten av de som försöker smuggla ut någon eller ta sig över gränsen skjuts på fläcken eller elchockas medvetlös för senare »tekniskt förhör». Dagligen tar sig dock en mycket liten rännil av peeps och dongxi i hemlighet in och ut från Shenzhen via Hongkong eller zonerna i närbelägna och depressiva Dongguan. Denna begränsade trafik är mer betydelsefull än man kan tro, då den hjälper till att försörja de regimfientliga gerillorna och dissidenterna i Shenzhen, och förmodligen har hemlig hjälp från utländska stats- eller korpagenter.

Centrala Shenzhen domineras av det aldrig avslutade Core Financial Complex i före detta Lianhuashan Park, med den 700 meter höga skyskrapan Skyglass Tower i mitten. CFC skulle husera alla finansiella datacenter för regionen, men har nu blivit Gränskommandots HQ. Tornet är överbelamrat med missilramper, höga antenner, parabol- och kameror som påstås användas för att övervaka Hongkong – snarare är det dock för att övervaka Shenzhenens invånare.

I komplexet bor och arbetar general Zhong i sagolikt överflöd, med cybernetiska direktlänkar till alla sina truppenheter och övervakningssensorer. Tornets omgivande byggnader och dess källare, »Zhong's Playground», har ett skamfilat rykte. Enligt många vittnesmål är det hit regimkritiker tas in för tortyr, och här hamnar även de stackars foos som grips av Gränskommandot i Hongkong (vad som händer med peeps som blir kidnappade av DDW tycks ingen veta). På anrika jazzklubben Ned Kelly's Last Stand i Tslm Sha Tsui i Hongkong finns en äldrad kines, Mr Lo, som påstår sig ha flytt från Core Financial Complex. Han berättar gärna målande, makabert och allmänt detaljerat om sin vistelse där och visar grymiga bilder från sin gamla ögonkamera.

SHENZHEN

MEIWEINTI INGA PROBLEM, INGEN ORSAK.

konkurrenterna. I vissa fall har även megakorpar funnit det gynnsamt att öppet samarbeta med triaderna tack vare alla kinesiska kunder man kan få via dem. Samsundai lanserade dokusåpan »Triad Tango« så sent som i förrgår. Exakt hur obscent mycket kudi Wo Hop To-triaden fick för sin medverkan är en öppen fråga.

Hongkong är fortfarande triadernas starkaste fäste, men de återfinns i de flesta zoner i deltat. Många zoner är helt kontrollerade av en eller flera triader som tar ett folkhemsaktigt ansvar och i princip fungerar som stadsledningsförvaltningar. Triaderna beskattar sina invånare för att garantera deras säkerhet och de har torpeder, dallos, redo att ingripa mot orosmoment, ibland genom att ta en incident på CrimEx men oftast genom att någon pingar dem direkt. Så länge du känner rätt dailo så kan du få hämnd även i andras zoner och pakter. Det innebär att du inte kan göra i mycket i Hongkong utan triadernas tillåtelse. Visserligen är många av de centrala zonerna i korppakterna och deras secos våld, men du är knappast säker där heller, triaderna har många metoder för att agera under radarn.

En av triadernas specialiteter är nämligen den anrika konsten täopiào; att ta sig dit man inte får. Triaderna är dina go-to-guys om du behöver fucka med dina cert. De kan ta dig till zon F via zon B utan att passera C och D på vägen (där du är eftersökt). Triaderna har bemästrat alla tänkbara medel för detta, inklusive identitetsstöld – ingen vet var städaren Wah tog vägen, men du har nu hans hud på din arm och ditt nya genID pekar visst på hans namn, hans cert, hans anställningskontrakt och alla hans taggar.

Triaderna har utsatts för stor konkurrens i sina traditionella aktiviteter av företag och andra organisationer, då allt från droghandel till indrivning blev »lagligt« efter Kollapsen. Men det finns förstås en lukrativ marknad i ett spektrum av aktiviteter och exotiska nöjen som korparna inte gärna sysslar med av PR-skäl, trots att de kan. Trafficking, kidnappning, viss krom, amp och annan eqip som Exco inte gärna vill att du får tag i – meiweinti för triaderna. Ibland vill man också bli av med grannar eller utpressa konkurrenter genom att helt sonika knäcka

knäskälarna på deras items, istället för att, som megakorparna, lämna cease and desist-notiser och köpa upp lägenheter. För många honkies framstår den förra metoden som charnigt traditionell och rakt på sak.

Det finns en baksida med Hongkongs öppna natur, till och med för triaderna. Mondes övriga OC:s har insett värdet av att ha fillaler här, och yakuzan, bratvan, indonesiska pirater, zetas och Bollywood-gangstrar (för att bara nämna några) slås gärna för att få in en fot. Det pågår således ett konstant krig i den under världen, en kamp där triaderna trots sin förmodade överlägsenhet sakta men säkert tappar mark.

CHI SIN

En sammanslutning som bildades av den legendariske Chan »Chi Sin« Keung under Kollapsen, och det är nog bara tack vare legenderna om honom som man sett mellan fingrarna med att han döpt ett helt triadsällskap efter sig själv. Chan hade vid bildandet av Chi Sin varit med i alla större triader och bytt lojalitet lika lätt som han hade ihjäl sina fruar (han har till dags dato dödat elva fruar och älskare på mer och mer kreativa sätt, varav dränkning i champagne antagligen tar priset). Chan klamrar sig fortfarande fast vid ledarskapet, nu 79 år gammal, och är minst lika maldad som förut. Ända sedan Kollapsen har sällskapet fått ett rykte om sig som totalt oberäkneligt, brutalt och utan all form av traditionell heder. Sedan de överlevde det utdragna triadkriget under 40-talet har de motvilligt accepterats av de andra sällskapen. Chi Sin är specialiserade på täopiào, människosmuggling, människojakt, organhandel och utpressning. De har också gjort sig kända för sina spektakulära mord och tortyrmetoder – inget sätt att ha ihjäl någon är för fantasifullt.

Med triadmått mätt är Chi Sin ett medelstort sällskap – de består av runt 10000 bröder och systrar och kanske tiodubbla mängden sympare. Chi Sin har skaffat sig en egen uppsättning bisarra seder och ceremonier, perverterade versioner av de traddiga triadvarianterna. Detta flagranta hän mot triadernas ursprung har garanterat Chi Sin evigt hat från alla äldre traditionister inom triaderna, och konflikter är vardagsmat.

88K

Det mest aktade och traditionalistiska triadsällskapet bildades när 14K, Sun Yee On och Wo Shing Wo slogs samman för att tackla en allt effektivare polismakt under 2020-talet. 88K har en mycket komplicerad hierarki, med titlar som »Bergsmästare«, »Rökelsemästare«, »Svärdsfjare«, »Rödstav« och »Sidenväne«. Bäst att inte skratta åt de titlarna om du inte vill bli shankad omgående. Styret sker genom ett råd av analoger med komplicerade band mellan sig – ett system som sattes upp under sammanslagningen för att garantera allas lika rättigheter inom sällskapet.

88K är den största av alla triader och skryter med över en miljon medlemmar, även om det är oklart vad »medlem« i sammanhanget innebär. Man ser sig som samhällets värdare och får sin uppgift på blodigaste allvar – 88K agerar mer eller mindre som en polismakt i många av Hongkongs stadsdelar, erbjuder mat och vård till fattiga och fungerar som en sorts drakonisk domstol mellan tvistande honkies. Inkomstkällorna är klassiska – beskattning, bedrägeri och Pärdeltats alla tvivelaktiga nöjen. 88K:s stora hål i brandväggen är att organisationen är mycket trögörlig och fortfarande styrs av gamla psykopatiska stoffier som ogärna ser förändring. Sällskapets inkomster dalar stadigt i takt med ökad konkurrens från andra sällskap och från invandrade syndikat, men 88K är så stora att det är svårt att isolera någon enskild ärkefoo – praktiskt taget allt och alla är deras rivaler.

LUN WO DON

Under triadkrigen efter Kollapsen bildades Lun Wo Don, »Förenade gängen«. Från början var de bara en bräcklig ohelig allians av en mängd mindre triader. De har idag, efter en serie hårdhänta »reformer« som efterlämnade oräkneliga lik i Pärdeltats betongfundament, format sig till en anmärkningsvärt effektiv organisation som mer påminner om ett företag än en mafia. De är uppdelade i divisioner som sysslar med olika affärsområden, och har en ljusskygg styrelse som drar i trådarna. På detta sätt, menar bedömarna, är Lun Wo Don ett exempel på hur triaderna efterapat yakuzans strategi för att hitta nya marknader och möta konkurrens från korpar och

